

MILYEN AZ ÉN FELTÁMADÁSI HITEM?

KI VOLT HITETLEN, TAMÁS VAGY A TÖBBI APOSTOL?

¹⁹Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” ²⁰E szavakkal megmutatta nekik kezét és oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat. ²¹Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” ²²Ezekkel a szavakkal rájuk lehelt, s így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket!” ²³Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.” ²⁴A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknévén Didimus, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. ²⁵A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” ²⁶Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” ²⁷Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezem! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!” ²⁸Tamás fölkiáltott: „Én Uram és Istenem!” ²⁹Jézus csak ennyit mondott: „Hit-tél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.” ³⁰Jézus még sok más csodajelét is mutatott tanítványai előtt, amelyeket nem jegyeztek föl ebben a könyvben. ³¹Ezeket azonban följegyezték, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, s hogy a hit által életetek legyen az ő nevében. //Jn 20, 19-31/

Tamás apostolt mindig a hitetlen jelzővel illetjük, pedig ő nem volt hitetlen csak kereste a hit erejét és örömét, de nem volt, aki ebben a keresésében, hiteles válaszokat adjon. Hogy néz ki a történet az Ő szemével. Találkozik a tíz apostollal (Júdás már nincs közöttük) és elmondják nagy lelkesen, hogy Jézus feltámadt, megjelent nekik, látták Őt. De közben az apostolok ugyanúgy bezárkózva, félve, bizonytalanságban élnek, és nem tudnak ebből a helyzetből kilépni. Tamás apostolt a többiek, viselkedése, zavarja meg. Ha Jézus feltámadt, akkor, miért félünk, miért vagyunk bezárkózva, miért nem megyünk az utakra, Pilátushoz, miért nem mondjuk el mindenkinek? De ti semmit sem

változtatok, ti nagypénteki gyászbán, félelemben, zavarodottságban éltek! Így néz ki ma is a világunk. Sokan jönnek hozzánk, fordulnak a keresztényekhez segítségért, mert érzik szívük mélyén a hit örömeinek, békéjének vágyát, de nem kapnak választ. Így élünk nagyon sokszor mi keresztények, mint ott, akkor az apostolok. Mondjuk, hogy Jézus feltámadt, olvassuk a Bibliában, Húsvétkor ünnepeljük, de az életünkön, mindennapi sorsunkon hiteles jelként nem jelenik meg. De milyen csodálatos Jézus irgalmas szeretete! Megajándékozta Tamást a hit életet adó örömeivel, azzal, amiben a többiek tehetetlenek voltak. „Én Uram és Istenem!” Nagyon nagy a felelősségünk, hogy ne szavak, holt betűk legyenek az életünkben a feltámadásról szóló tanúságtételek, hanem élő, hitet adó valóság. Jézus ránk bízta a feltámadás örömhírét, és Pünkösöd után már az apostolok, tanítványok, az újonnan megtérők nagy erővel, hitelesen tudták átadni a rájuk bízott nagy kincset.

Most rajtunk a sor. Ébresszük fel szívünkben a feltámadás élő hitét, hogy ne nagypénteki félelemben, bizonytalanságban éljünk, hanem Húsvét Allelujás, fényt árasztó örömeivel. Hogy megélhessük Jézus csodálatos szavait, amelyek ígéretként ott és most nekünk szólnak:

„Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

Felföldi László plébános

RATZINGER: HÚSVÉTI IMÁDSÁG

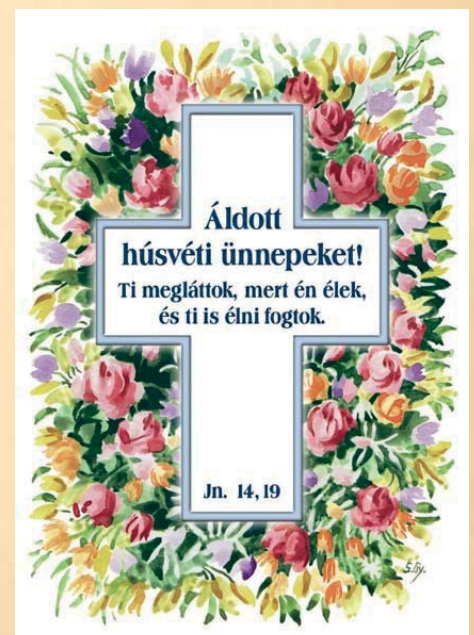
Urunk, Jézus Krisztus, te a halál sötétségébe elküldted világosságodat.

A legmélyebb magány örvényében most és mindenkor szereteted elrejtett hatalma lakik, s titkaid közepette a megváltottak allelujáját énekelhetjük.

Add meg nekünk a hit alázatos egyszerűségét, mely nem hagy tévelyegni minket, s ha a sötétség és az elhagyatottság óráiba hívsz, amikor minden bizonytalannak látszik, adj abban az időben is, amikor ügyed halálközdelmet vív, elegendő fényt, hogy téged el ne veszítsünk, elegendő fényt, hogy másoknak is fény lehessünk, azoknak, akik még jobban rászorulnak erre.

Hadd világítson be húsvéti örömeid titka, mint a hajnalfény, napjainkba, hadd legyünk igazán húsvéti emberek a történelem nagyszombatjain.

Add, hogy a világos és a sötét napokban egyaránt, a mai időkben is, vidáman járjuk utunkat, eljövendő dicsőség felé. Amen.

A HÚSVÉTI SZENT HÁROM NAP JELENTŐSÉGE

A húsvéti triduum az egész liturgikus év alapja. Nagycsütörtök, Nagypéntek és az ünnepélyes Húsvéti vigília segítségével átéljük az Úr szenvedését, halálát és feltámadását.

E napok alkalmasak arra, hogy erősebb vágy éledjen fel bennünk a Krisztussal való egyesülésre és komolyan, tudatosan szeressük Őt, aki életét adta értünk. A szent három nap ismét élénk állítja azokat az eseményeket, amelyek a legfőbb megnyilvánulásai Isten emberek iránti szeretetének.

A húsvéti szent három nap Nagycsütörtökön kezdődik az esti misével. A papság alapítása mellett e napon megünnepeljük, hogy Krisztus totálisan odaadja Magát az emberiségnek az Eucharisztia szentségében. Azon az éjszakán, amelyen elárulattott, ránk hagyta – amint az Írás mondja – a testvéri szeretet „új parancsát” (mandatum novum) a lábmosás megrázó gesztusa által, amely a szolgák alázatos szolgálatára emlékeztet minket. Egyetlen nap alatt nagy misztériumokat idézünk fel, s ez eucharisztikus adorációval ér véget Urunk Olajfák-hegyi szenvedésére emlékezve. Hatalmas szorongást érezve, mondja az evangélium, Jézus azt kéri övétől, hogy: „Virrasszatok és imádkozzatok velem!” És látjuk, hogy a mai tanítványok is gyakran elalszanak. Ez volt Jézus számára az elhagyatottság és magány órája, amelyet követ éjszaka az elfogás és a Kálváriára vezető fájdalmas út kezdete.

Nagypéntek, középpontban a passióval, a böjt, a megtartóztatás napja, amelyen a keresztről elmélkedünk. „A kereszthalálában történik meg teljesen Istennek az az önmaga ellen fordulása, melyben önmagát ajándékozta oda, hogy az embert újra fölemelje és megmentse – ez a szeretet legradikálisabb formája.” (Deus caritas est No.12.) Krisztus keresztje - írta Nagy Szent Leó pápa – „minden áldás forrása és oka”.

Nagyszombaton az Egyház lelkileg Máriával egyesül és imádságban a szent sír előtt marad, ahol Isten Fiának teste fekszik. Az éjszakai Húsvéti vigiliában az újonnan megkereszteltek és az egész keresztény közösség szíve újra éled az örömteli Gloria és Alleluja éneklése közben, mert Krisztus feltámadt és legyőzte a halált. Az Ő feltámadása ezt a bizonyosságot adja nekünk: a világban lévő minden sötétség ellenére nem a gonoszé az utolsó szó! Ezzel az igazsággal bátorítva képesek leszünk nagyobb bátorsággal és lelkesedéssel elkötelezni magunkat, hogy egy igazságosabb világot építsünk.

Forrás: internet.

VIRÁGVASÁRNAP

A Virágvasárnap egy ünnepélyes bevonulás. A megváltás előszobájába lépett Krisztus.

Megmutatja nekünk, hogy az igazi ünnep az belül, az emberi szív mélyén kezdődik, és nem mentes az áldozatvállalástól sem. Az ünnep pedig akkor szép, ha benne van az az alázat is, melyet a számárháton bevonuló Jézus, ezzel a prófétai tettével fejez ki.

Virágvasárnap akkor igazi ünnep számunkra, ha Jézus bevonul a mi Jeruzsálemünkbe, a mi emberségünkbe és átalakítja

azt. Bárcsak a mi Jeruzsálemünk, szívünk ne változna át pár nap múlva „feszítsd meg” -et kiabáló pogánysággá és istentelenséggé. Adja meg számunkra az Isten, hogy Krisztus, akit követünk és teljes szívünkkel szeretünk formálja lényünket, hogy soha ne kiáltuk azt amit a tömeg harsogott Pilátus kérdésére, hanem a megértve Őt és tanítását a végsőkig szeressük és ünnepeljük, mint Isten hozzánk küldött Megváltóját!

Szerk.

„HÉTKÖZNAPI” HÚSVÉTJAINK

Hány húsvétot éltünk már meg az életünkben? Nem, most nem az egyházi év hivatalos Húsvéti időszakára gondolok.

Hanem a mi kis hétköznapi húsvétjainkra, azokra az első pillanatra a világ szemében talán kicsinynek tűnő szenvedéstörténetekre és feltámadásokra. A mi sajátjainkra. Amikor azt hittük nincs tovább, amikor a mi pilátusaink kimondták ránk az ítéletet. Vagy talán mi saját magunkat ítéltük el. Amikor azt hittük annyira nehéz a mi terhünk, hogy már a mi életünk veronikáinak kendőit sem fogadtuk el. Ott voltunk a porban. Nagyon lenn. Nagyon egyedül.

És hányszor sikerült mégsem felállnunk? Hiába a Nagyböjti bűnbánat, megtisztulás – csak üres szavak maradtak. Mert mi okosabbak voltunk: „Majd én megmutatom nektek, hogy felállok. Majd megcsinálom egyedül. Ne közelítsetek!” A tömeg pedig a szívünkben egyre csak skandálta: „Bűnös! Bűnös!”

És akkor ott a keresztkön, ruhánktól és büszkeségünkötől megfosztva, a világ és a locsolkodás zajától távol, a templomban, a

természetben, szobánk rejtett zugában, a mi golgotánkon, hirtelen megszólalunk: „Szomjazom, Uram!”

A Hang pedig válaszol: „Még ma velem leszel...” (Lk 23,43).

És akkor megtörténik. Minden harmadnapra megtörténik: semmilyen baj nem olyan megoldhatatlan, semmilyen lélek nem annyira elveszett, semelyik temető sem annyira elhagyatott, semmilyen halál sem örökkévaló annyira, hogy harmadnapra ne találjuk üresen a sírt.

Az asszonyok rohannak, de nem találják már a halott Jézust. Mi pedig nem találjuk a régi önmagunkat. Új szívet és új lelket kapunk.

Feltámadtunk! Feltámadunk!

Hajnal hasad, Húsvét közeleg... Alleluja!

Kiss Edina Erzsébet

Dsidá Jenő

NAGYCSÜTÖRTÖK

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést jeleztek,
s a fullatag sötétben hat órát üldögéltem
a kocsárdi váróteremben, nagycsütörtökön.
Testem törött volt, és nehéz a lelkem,
mint ki sötétben titkos útnak indul
végzetes földön, csillagok szavára,
sors elől szökve, mégis, szembe sorssal,
s finom ideggel érzi messziről
nyomán lopódzó ellenségeit.
Az ablakon túl mozdonyok zörögtek.
A sűrű füst, mint roppant denevérszárny
legyintett arccul.

Tompa borzalom fogott el, mély állati félelem.
Körülnéztem. Szerettem volna
néhány szót váltani jó, meghitt emberekkel,
de nyirkos éj volt, és hideg sötét volt...
Péter aludt, János aludt, Jakab aludt,
Máté aludt, és mind aludtak...
Kövércsöppek indultak homlokokról,
és vigicsurogtak gyűrődött arcmon...

JÓKAI ANNA

IMA – VIRÁGVASÁR-
NAP ALKONYÁN

Istenem.
Az az alkony.
A földbe döngölt örökzöldek.
A már üres úton horpadt pléhdobozok
zörögnek.
Hasadt nejlonzacsók a bokrokon fennakadva.
Köpésbe ragadt csikkek a taposott fűben.
Istenem.
Ez a piszkos alkony
a hamis csillogású nappal után –
Mert semmi sem volt a híg fényben valódi:
sem a csödület, sem az ujjongás,
sem az integető pálmaágak
sem a fejhangon intonált hozsanna.
Egy álságos jelenet mozgatott bábjai vol-
tunk.
Nem itt dőlt el a sorsunk.
Istenem.
Alkony van.
Kivérzett eufória.
A tömeg berekedt.
Vedel, zabál:
Vacsorál.
A Tévé elé ül.
Új üvöltésre készül.
A „feszítsd meg” élvezetesebb.
A kereszthalál érdekesebb.
Istenem.
A nagypéntek a valóság.
Nem csap be engem.
A virágvasárnap illúzióját
engedd elfelednem.

EMBEREK A KERESZT ALATT

a) TANÍTVÁNYOK

Fogadkozók, csalatkozók,
Botránkozók, húzódozók.
Nem ezt várták.
S mikor látták
Jézust ellenség kezében:
Nem maradtak közelében.
Ámde Jézus kakasszóra
Ránézett egy tagadóra.
Így fakadt fel igaz bánat.
Lett a válasz - bűnbocsánat.

b) PAPOK, PAPOK

De ravaszok!
Arcuk sértett, szemük forog.
Azt gondolják:
Ők a szentek.
S most a Szentnek
Nekimentek.
Nem bírják az igazságot,
Külső-belső tisztaságot.
Míg áldoztak, prédikáltak,
Árulóra lestek, vártak.
Kezükben a Bibliával
Játszanak Isten Fiával.

c) PILÁTUS

Ítélező,
Jog-ismerő,
Élet halál
Most rajta áll.
Az életet
Jaj! Nem meri
Pártolni. Ha követeli
A vad tömeg, ő mos kezét,
Aláírja a levelet:
Megölhető. Menti magát.
Elveszti az élet urát.

d) A VITÉZEK

Ők szegények - nagy legények!
Gúnyra bátrak és vitézek.
Ó, ha tudnák, hogy kezökben
Ég ura áll ember-testben,
Hogy esnének arcra-térdre!
Ó bűnvakság szörnyűsége!

e) A TÖMEG

Zúg a tömeg: feszítsd, öljed!
Ne kíméljed, csak gyötörjed!
Kellott addig, amíg adott
Egészséget, jó falatot.
De ha jön a kereszthalál,
A tömegnek nem imponál.
Lesz belőle látványosság,
Gyilkosoknak tor, multság.
Káromlások és szidalmak
Mind őt érik, mind ráhullnak.

f) JÚDÁS

Pénzre vágyott. Most elérte.
Most elérte. Mit nyert véle?
Mintha átkos lánggal égne
Mind a harminc ezüst pénze.
Jézus bére! nem bír véle!
Szörnyű halál lesz a vége.
Ítéletes Jézus vére,
Közelsége.

g) A MEGTÉRŐK

Mind férfiak, mind erősek,
Mind okosak, de szegények.
Szegények és elesettek.
De némelyek feleszmélnek.
Órá néznek, s újra élnek.
- Emlékezzél -, szól egy fogoly,
Amikor majd uralkodol,
Hogy ott legyek. Jézus felel:
Bizony, még ma velem leszel.
Halálkínok fájdalomra
Ráomlik a Menny sugára.
És felkiált egy katona:
Ez az ember, Isten Fia!
Nem számít a közvélemény:
Térdre hull a kereszt tövére.

h) AZ EGYÜTTTÉRZŐK

Mikor minden csepp vér kifoly,
Elvérzik a három fogoly,
Akkor József s Nikodémus
Előállnak: ez a Jézus
Mi halottunk. Elvisszük Őt,
Mert hisszük, hogy a temetőt
Nem érte még soha-soha
Ilyen drága, dicső csoda,
Mint majd harmadnap reggelen,
Amikor az Úr megjelen -
Nem véresen, nem gyászosan,
De győztesen, hatalmasan.

i) VALLOMÁS

Emberek a kereszt alatt. . .
Közöttük látom magamat.
S míg bírák, papok, vitézek,
A tömegek, ifjak, vénék
Egyre zúgnak és ítélnék,
Én az Úrtól egyet kérek:
Csendesíts el
S élő hitte
Taníts látnom kereszteted,
Segíts vinnem keresztemet.
Csendes szívvel,
Élő hittel
Vallhassalak itt Tégedet,
Elérjem örökségedet.

Győri József (Lak, 1961. Nagyhét)
Szőlőben c. kötetből, 90.old

JEGYESEK IMÁJA

Köszönöm Neked a boldogságot Uram, amit nekünk ajándékoztál.

Te vezetél bennünket egymáshoz. Segítség, hogy egymás mellett maradhassunk, és segíthessük egymást a házasság felé vezető úton.

A szeretet a megbocsátásból él. Add, hogy egymásnak tudjunk megbocsátani, hogy növekedjünk egymás szeretetében. Minél inkább megkedveljük egymást, annál inkább növekszünk az irántad való szeretetben is.

Add, hogy egymást mindinkább megismerjük, mind bensőségesebben szeressük, s minden gyöngeségünkkel, szívünk dobbanásával és élőlőzzel is elmondhassuk egymásnak a boldogító vallomást:

Szeretlek!

A GYÁSZOLÓK VASÁRNAPJÁN ELHUNYTJAINKRA EMLÉKEZTÜNK NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

Andricsák Ferencné
szül. *Zelenák Mária*

Áts Dorka

Babits Pál

Bodnár Sándorné
szül. *Pózer Gizella*

Borbély Szilárd

Burai Andrásné
szül. *Danó Olga Erzsébet*

Dr. Dézsi Zoltánné
szül. *Szihalmy Mária Magdolna*

Dona Szabolcs

Fülöp László

Horváth József

Illés Ferencné
szül. *Igazi Elza*

Kamondi Jozefa Mária

Kecskés László Istvánné
szül. *Török Éva Amália*

Kiss Gáspárné
szül. *Vizi Erzsébet*

Kóder Béláné
szül. *Ling Gizella*

Leiterné Gyöngy Veronika

Dr. Lipták Barnabásné
szül. *Fülöp Mária*

Macz József

Nagy Józsefné
szül. *Fazekas Magdolna*

Nagy László

Németh Enese

Dr. Némethi Sándorné
szül. *Terényi Ilona*

Olaszné Péter Julianna

Rubóczki János

Schaff Kálmánné
szül. *Kubinyi Olga*

Dr. Soltész Pálné
Dr. Tomka Emília

Sotkovszki Dániel

Szanyi Sándor

Székely Jánosné
szül. *Pálinkás Mária*

Szemán József

Szilágyi Györgyné
szül. *Román Ilona*

Dr. Szilágyi Lászlóné
szül. *Szabó Ildikó Etelka*

Tóth Ildikó

Vásárhelyi Józsefné
szül. *Tóth Julianna Zsuzsanna*

Dr. Zombori Jenőné
szül. *Gnáp Emma*

„BOLDOG AZ AZ EMBER, AKIT TE SEGÍTESZ, AKINEK SZÍVE ZARÁNDOK ÚTRA KÉSZÜL”

2013 szeptemberében kopogtam be Laci atyához a templomba, hogy szeretnék megkeresztelkedni. Gyermekkorom óta érzem, kimaradt valami szép dolog az életemből. Gyerekként, fiatalként és felnőttként is így éreztem és érzem a mai napig is, amikor látom a családokat templomba menni, hogy nem teljes az életem.

Nagyon vágyom rá, ha majd nekem is lesz családom, akkor velük együtt menjünk a templomba, Isten házába és hálát adjunk neki, hogy együtt lehetünk.

Hiányzott a jó Isten társasága. Sokszor segített már nekem, Isten mindig velem volt, így mindig is hittem a létezésében, annak ellenére, hogy nem vallásos családban nevelkedtem és igazán senki sem mesélt róla. Aztán pár éve elkezdett mocorogni bennem egy erős gondolat, hogy szeretnék megkeresztelkedni, csak nem tudom hová és hogyan induljak neki. Mit ad a jó Isten: elmentem nyaralni és a barátnőmmel beszélgetve szóba került, hogy ő keresztény és felajánlotta, hogy beszél Laci atyával a keresztelkedésemről. Így történt, hogy katekumen lettem.

Úgy érzem ez a világ túlságosan gyors és sokszor kemény, de a hit erőt ad nekem és érzem, hogy jó lesz minden. A hittan órákon nagyon sok kérdésemre választ kapok. Laci atya

anélkül, hogy kérdeznék, olyan dolgokra világít rá, amelyek nagyon fontosak az életben, és mégsem beszélnek róla az emberek. Jó lenne, ha mindenkire eljutnának a szavai ebben a felgyorsult világban. Sokszor annyira tiszta, mély gondolatokat közvetít, hogy csak úgy szaladnak a szemembe a könnyek.

Úgy érzem, jó helyen vagyok, a lehető legjobb helyen. A templomi bemutatónkon a jelmondatom ez volt: „Boldog az az ember, akit te segítesz, akinek szíve zarándok útra készül.” Nemsokára eljön az idő, hogy megkeresztelkedjek, nagyon izgatottan várom, ha rá gondolok, az összes pillangó ott szaladgál a gyomromban.

Úgy érzem, készen állok. Hálás vagyok a jó Istennek, hogy elvezetett a helyes útra, és ad mellém olyan embereket, akik segítenek tovább haladni ezen az úton.

Felber Edina

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal, 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rác Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com